

Universitätsbibliothek Paderborn

**Commentaria Vetustissima & profundissima Super
Canticvm Canticorvm Salomonis Qvod Hebraice Dicitvr
Sirhasirim**

Wolbero <de Sancto Pantaleone>

Coloniae Agrippinae, 1630

Versvs XII. Vinea mea coram me est: mille tui pacifici, & ducentis his qui
custodiunt fructus eius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10027

circa debitor est homo Deo, vt quia Deus eum hoc duplici honore insigniuit, intelligat debitum suum, videlicet ut rationis capax, ipsa ratione duce semper ad Dei similitudinem per sanctitatem proficiat, ne si non intelligat, comparetur iumentis insipientibus, & similis fiat illis. Hoc denique debitum quia homo debeat Deo ostendit Dominus in

Evangeliō, quia cum tentaretur à scribis & Pharisaeis dicentibus, sili-

Matth. 22. cet censum dare Cæsari an non, respondit, ostendite mihi numisma census; qui cum ostendissent dixit, cuius est hæc imago & superscriptio? quibus respondentibus, Cæsar is reddite, inquit, quæ sunt Cæsar is Cæsari, & quæ sunt Dei Deo.

Hac ergò sententia sua demonstrat Dominus, & demonstrando docet, ut sicut iustum est homini mortali ea quæ illius sunt, & quæ ab illo donata sunt, tributaria subiectione reddi, ita iustū imò iustissimum est, Deo omnipotenti & immortali ea quæ illius sunt, & quæ ab illo concessa sunt homini summa deuotione & humili subiectione deferri: Sunt autem homini à Deo concessa ratio & intellectus quibus ita uti debet, ut ad Dei similitudinem benè vivendo proficiat, atque hanc superscriptionem argentei in anima & mente sua ex sanctitatis fulgore suscipiat, ad imaginem & similitudinem Dei.

Igitur huiuscmodi argenteum vnum vel duos, siue tres aut plures, secun-

dum mensuram donationis Dei aliquis fidelis offert, ut comparet fructum illum, hoc est vitam æternam, quando fide quæ per dilectionem operatur, tendit & proficit ad Dei similitudinem: Sed mille affert argenteos, qui perfectæ sanctitatis claritate, Dei adeptus est imaginem & similitudinem.

Sive millena unitas vnam significat fidem, vnum baptisma, vnum Deum qui operatur omnia in omnibus, & qui fructum illum, hoc est æternam desiderat vitam, oportet ut veram & rectam fidem teneat & doceat, vnum Deum & vnum hominem habeat & colat, nomen Christianitatis quod in baptismo suscepit, fide & operibus exornet, veram, Catholicam, & vnam diuinam scripturam legit, doceat, amplectatur, & sequatur; Igitur cum haec de metipsa dilecta ad gratiam & gloriam dilecti dicit, continuò dilectus respondens ait: *Vinea mea coram me est.*

VERSUS XII.

Vinea mea coram me est: mille tui perfici, & ducenti his qui custodiunt fructus eius.

Vinea, inquit, mea coram me est, hoc Quid sit esse est cognosco & approbo meā vineam Domini coram vineam eo.

Leuit.26. vineam, ex hoc quod gratiam plantationis meae in ea inuenio quam si non inuenirem, coram me esse non posset, nec mea vinea dici possit. Nam de vobis, qui vinea mea dici & esse potestis, per Prophetam locutus sum, quia aspiciam vos & crescerem faciam, multiplicabimini, & firmabo pactum meum vobiscum: qui enim coram me sic sunt, ut præfentiâ mea & visione digni sint, bonorum operum claritate fulgentes illos agnosco & custodio, quia oculi Domini super iustos; sicut è contrario, qui me postponunt contemnendo, illos quoq; & ego postpone reprobando, atq; ideo adiutorium gratiae meae non impendendo.

Psal.33.

Esa.5.

Osee.3.

In mille argenteis, & quindecim argenteis; choro hordei, & dimidio choro hordei quid figuratur.

Mille tui pacifici, & ducenti his qui custodiunt fructus eius: ex opposito illius vineæ, quæ in prauum conuersa est, de qua dicitur, quia expectauit facheret uiam, fecit autem labruscas, melius huius capituli sensus patet. Dicit enim Dominus per Osee de ea, sub specie meretricis, & fodi eam mihi, quindecim argenteis, & choro hordei, & dimidio choro hordei: Sacramentum autem in his numeris absconditum est pulcherimum; hîc in mille argenteis, illuc in quindecim argenteis, & choro hordei, & dimidio choro hordei; cuius videlicet hæc summa est, quod ista & virgo sit & viro coniuncta, illa autem neque virgo neque viro coniuncta: huius namque virginitatem uitas millena, coniunctionem verò siue

nuptias binarius centenus significat. Arithmetici verò siue Abacistæ melius norunt quod dicitur, & qua ratione uitas Virgo pronuntiatur, vsu habent in suis tractatibus, quod videlicet in se met ipsa multiplicata nihil creat, quia semel unus, unus est, quod nulli alij numero contingit: nam cæteri numeri in se met ipsos ducti alios creant, ut bis duo quatuor, & ter tria nouem: porrò nuptias huius centenus designat binarius, & hoc felicissimum est, quia dilecta hæc quæ ex fide est, & semper viro coniuncta est, & semper virgo permanet, semper generat, semper tamen virgo permanet.

E contra illius viduitatem simul & corruptionem illud designat, quod præmium eius neque in uitate mansit, neque ad binarium pertinet, cum dicitur, fodi eam mihi Osee.3, quindecim argenteis & choro hordei & dimidio choro hordei. Si argenteos attendas, neque decem sunt argentei quæ esset uitas decena, neque viginti qui esset binarius decenus, sed sunt quindecim, in quo videlicet numero plus uitate, minus est binario: similiter neque unus tantum chorus hordei, neque duo sunt chori, sed chorus & dimidius hordei, plus monade, minus binario. Itaq; & illi hoc infelicissimum est, quia neque virgo est, neque viru habet.

Igitur mille tui pacifici argentei,
Nn hoc

Quid per
mille paci-
ficos intel-
ligatur.

Eph. 2.

hoc est omnes sermones in vna fide consonantes, numerus enim iste millena unitas est, & pacem hoc est remissionem peccatorum facientes vel adquirentes sunt tibi; quandoquidem vnum Dominum, nam fidem, vnum baptisma habere, est in Catholicâ Ecclesia esse, vbi datur remissio peccatorum per pacem, id est Christum, qui est pax nostra, qui fecit utraq; vnum. Sancta etenim scriptura, quæ hæc tria resonat & docet, totam huius pacis summam in se continet, quia quicquid legis, de Deo, de fide, de Christianitatis religione est, & omnia Ecclesia sacramenta ex his sunt constituta, & qui ea habet, sicut habere debet, pacem illam consequitur, quæ non sentit bella vitiorum; cumq; hac pace ad virtutum abundantiam profecerit, data sibi remissionem peccatorum, ad illam perpetuam & nunquam finiendam pacem pertinet, vbi nullus labor, nullus dolor, nihil omnino erit, quod eiaduersari possit.

Instrumenta pacis
quæ sint.

Sunt igitur tria ista huius pacis instrumenta, quia omni animæ ad hanc tendenti semper considerandum cui credat, quid credat, quomodo credat. Si enim quæras cui, velin quem credere debeas, Deus tibi proponitur; si verò quæris quid credere, Ecclesiæ tibi sacramenta ostenduntur: porro si quæras quomodo credere debeas, Christianitatis tibi religio præ-

scribitur, fides enim sine operibus otiosa Iacobi 2. in mortua est, & sine fide impossibile est Hebr. II. Deo placere. Proinde ut diximus propter istarum trium rerum unitatem, quæ veram æternamque constituunt & acquirunt pacem, rectè quidem huic vineæ mille dicantur esse pacifici.

Sed ducenti his qui custodiunt fructus eius, cur esse dicuntur? primò accipient quidem videndum, qui sunt huius dum qui fructus custodes, deinde quid velite eis dicitur datus numerus iste binarius centenus, fructus vide quo supra paulum prælibauimus. Custodes huius fructus primo loco dicere possumus eos, qui in Ecclesia Dei præsūt verbo & opere, & ne per hæreticos aliosq; peruersos homines fructus iste à fidelium mentibus rapiatur, lingua manuque, hoc est doctrina & operatione student obseruare, nunquam steriles esse, sed in seipisis & in alijs semper virtutum sobolem procreare. Secundo verò loco generaliter omnes Christiani huius fructus custodes esse debent, quia hoc ab eis exigit Christiana religio, ne inalè viviendo vitam æternam perdant, sed semper cum Deo vnis spiritus existentes, ex hac spirituali coniunctione bonorum operum fæcunditate cumulentur, sicque Binarius tandem virginali coniugio in centennis cœlestibus nuptijs quas hic significat nū significat binarius centenus, cum ptias. Deo in sempiternum perfruantur. Cuius coniugij dos erit duplex

duplex stola videlicet beatitudo corporis & animæ, quam etiam potest significare binarius centenus, quia & centenarius in dextera manu eiusdem beatitudinis exprimit coronam.

VERVS XIII.

Quæ habitas in hortis, amici auscultant, fac me audire vocem tuam.

Post multa & diuersa pulchre & laudabiliter prolata dilecti & dilecta colloquia, quasi summam & finalē epithalamij huius depoñens vocem idem dilectus, tanquam eruditæ iam, & ex consortio sermonis eius ad plenum edocetet proclamat, atque ut specie sua & pulchritudine quam ex hac eruditione assumpsit, procedat in exēplū aliorū denūtiat. *Quæ habitas, inquit, in hortis,* qui sunt horti, nisi amenitas scripturarum vel delectatio virtutum? nihil enim iocundius floret, vel dulcissimis olet, quam circa riuos & fluenta siue germina sanctarum scripturarum, & pulchram delectabilemque ac salubrem varietatem virtutum. Vtrobique enim laudabilis & cœlestis est disciplina, hic in discendo, ibi in faciendo. *Quid autem est in his hortis habitare, nisi sanctæ legis frequenti meditatione & virtutum exercitacione requiescere?* cuius enim voluntas in lege Domini est, & in lege

eius meditatur die ac nocte, simpliciter Gen. 25.
cum Iacob domi habitat, hoc est in mentis suæ tranquillitate secura stabilitate moratur, nihil varium, nihil mutabile in fidei vel morum identitate recipiens: at contra in his hortis non habitat. qui cum Esau Ibidem. rerum secularium venationi intendens, circa mundi strepitum per sylvas cogitationum vagatur, neq; unitatem fidei, neque morum integratem conseruans.

Igitur o dilecta, quæ in his hortis simpliciter ac salubriter habitas fac me audire vocem tuam. Qualem vocem? Quid sit vocem p̄ij sermonis, vocem virtutis, vocem benè & rectè docentis, audire vocem iustè & piè viuentis: sicut enim vox magna est prædicatio vera & recta, sic & vox magna est conuersatio pia & sancta. Vox magna est humilitas, vox magna est obediētia, vox magna est castitas, vox magna est patientia, vox magna & sonora est charitas, & quot virtutibus sancta anima radiat, quasi tot magnis vocibus ad Deum clamat.

Et quare volo audire vocem tuam? videlicet ut te verbo & opere clamantem, sicut scriptum est, filij qui nascentur & exurgent, audiānt & narrent ea filijs suis, ut ponant in Deo spem suam, & non obliuiscantur operum Dei, & mandata eius exquirant. Et quid est meum audire? nimis approbare, acceptare, & meo adiutorio

Nn 2 dig-

Per hortos
amænitas
scriptura-
rum vel de-
lectatio
virtutum
intelli-
guntur.

Quid sit
habitare in
hortis.

Pſ. I.